

Roman

— ebru çimen · 04 Şubat 2018

veda busesi savurdum
gidenlerden oluşturduğum
sevdalara uykusuz
sabahların nezdinde
su döktüm arkadan elvedalara
gül taktım kartvizite
Yediğimiz içtiğimiz
ayrı gitmeyen günler
güle güle gitsinler şimdi
hem annesi hem babasıydım
Meftun yalnızlığın
büyüttüm
tek başıma
Makulleşmiş ara sıralarla
kamburlaştı iyilik severliğim
Ağır geldi sırtıma
olur
saydıklarım arasında
Adını koyamadığım
imkansız
bir romanda
Kahramanları bizden
teması meçhul i
aşktan oluşan devinimler
Ataç tutmayan her sayfa
kaplı ihaneti anlattı
Önsözünde yalanlar gizli
sonunda ayrılık öznesi
hep aynı
kısır döngü hikayesi
yazan kalemin ucu
Mavi siyahi
mürekkebi iki kelimelik
hazin sonda bitti
Cüsseme kırk

ikindi yağmurları birikti
hüznün bereketi inci inci
yağdı harfler üzerine
ikincisi
Hürriyetim kimliksizdi
Özlediğim çok eskiden
Umutla beklediğim
Ferda sol yanımdaki
Ebru Çimen